

Publicerad 2006-02-11 06:33 av Peter Stjerngrim

*&#60;em&#62;Det bara blir så här ibland - vill så mycket men är för trött för att ro det hela i land ... Å andra sidan är det väl det som det hela handlar om ...&#60;/em&#62;*

### **Transtextuell implosion**

Sökte finna inspiration  
för att kunna transpirera  
en intresseväckande  
och fokuserad ordkombination

Allt för att  
trots alla tårar  
och alltför få skratt  
för en gångs skull  
få förmedla  
en mening och innebörd  
som även för mig kan kännas meningsfull

Nattens mörkaste timmar  
brukar vanligen vara min  
rikligaste källa att ösa ur  
i ur och skur - i dur och moll

Kammade likväl noll ...

Skickade iväg ett sinnligt SOS  
till terminalen för  
bipolär självkontroll

som om det nu skulle kunna  
spela någon större roll

Men pressen blev lite för stor  
på den primära första kretsen

I processens sista skede  
mynnade desperationen  
över situationen  
ut i en implosiv vrede

Fick mig dock att känna  
att jag ännu levde  
och att själen sig vred  
i plågor inför alla frågor  
som väcktes  
när jag ändå grävde

Frontalblockerade  
och parkerade  
i en ledig minneslucka  
för att teleportera  
ett elektroniskt ilbud  
med begäran om  
partikulärt  
sträng teoretisk  
special konsultation

Tanken drog iväg  
för att försätta den  
transcendentala  
monumentalt skrala  
pågående inre monologen  
på prov inför den centrala  
hjärntrustens nattligt  
beslutande kongress

i den inre tankekretsens  
allra yttersta vertikalportala  
atmosfär

- ungefär precis just där ... \*pekar\*

Lyssnar nu förstrött  
och ganska så trött  
på hjärtats förhandling  
med intellektets  
mer aktivt kreativa sida

Allt emedan övriga funktioner  
står beredda att strida  
för den vinnande parten

i den pågående diskussionen

Märker dock alltmer  
att trots ett febrilt  
smusslande och pusslande  
med begrepp och prepositioner

tycks det inte bli några konkret  
användbara konklusioner

Därför har jag nu fattat  
ett resolut konkret beslut

i form av en resolution  
med begäran  
om nattlig utsläckning  
av all form av  
annan hjärnfunktion  
än den som nödvändig är  
för den enda dignitär  
som för mitt välmående  
allra mest väsentlig nu är

Han/hon/den/det där  
som allt som oftast  
visar mig vägen in i  
drömmarnas värld  
för en välbehövlig  
evighetskort sekunds färd

genom mitt undermedvetna  
inre universums tripolära reflektionsrymd

över rådande yttre och inre situation  
i den absoluta närvaron av  
livsnödvändigt påtaglig  
abstraktion och icke-konkretion

Allt det där  
som när och fyller på  
mitt själsliga kärls

kreativa sinnliga källa  
till all form av verklig inspiration  
allt som oftast - nu som då

Kort sagt  
är det på alla sätt och vis  
grunden för min absoluta  
diskretion och integritet  
kring all den innebörd och mening  
som jag försöker förmedla  
genom alla mina  
redan sedan länge  
såväl skrivna som ännu oskrivna  
till och utflöden

för själslig rening och affirmation  
inför såväl det som varit men inte längre är  
som inför det som ännu inte är  
men som komma skall att bli

allt det där jag önskar få  
upptäcka, utforska och lära känna  
i mitt framtida liv

Det liv som börjar redan idag

Ser att det är dags att sova nu  
för jag vet en till som vill  
hänga med på upptäcktsfärden

innan sömnen slutligen  
släcker världen  
för mig

innan jag ens hunnit upptäcka dig

och än mindre fått lära känna vem du är

Du som är tilltänkt att följa med mig  
på denna stundande inre och yttre upptäcksfärd

Släcker nu mig  
så jag orkar följa dig  
jag saknar  
var gång jag somnar  
likväl var gång jag vaknar  
utan dig  
nära tätt intill mig ...

&copy;Peter Stjerngrim

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten